

Trgovački sud u Varaždinu

Stečajna stvar.
Na broj: **St-317/2025**

Stečajni dužnik: **INDUSTROGRADNJA d.d. u stečaju** iz Varaždina, A. Šenoe 4-6,
OIB: 03714155365

Podnesak stečajne upraviteljice

U ovoj stečajnoj stvari zaprimljen je prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika i podnesak društva Isto grupa dana 17. prosinca 2025. g. i 22. prosinca 2025. g. te se u odnosu na iste očituje kako slijedi.

Društvo Isto upravljanje d.o.o. nije stečajni vjerovnik u ovom stečajnom postupku, unatoč upornom vlastitom deklariranju u tom svojstvu. Društvo Isto upravljanje d.o.o. temelji svoj status na ništetnom pravnom poslu s društvom Isto Industrogradnja d.o.o. koje ne može konvalidirati niti drugostupanjsko rješenje Pž-4257/2025. Pravni posao je ništetan neovisno o stavu drugostupanjskog suda. Sudska praksa na koju se drugostupanjski sud poziva u navedenom rješenju nije istovjetna činjeničnom i pravnom stanju koje se odnosi na ugovor sklopljen između društava Isto upravljanje d.o.o. i Isto Industrogradnja d.o.o. jer se drugostupanjski sud poziva na odluku Vrhovnog suda Rev-131/2019. Naime, ova odluka se odnosi na situaciju u kojoj je ista fizička osoba član i zakonski zastupnik dvaju društava koja sklapaju određeni pravni posao. Međutim, u slučaju pravnog posla sklopljenom između društava Isto upravljanje d.o.o. i Isto Industrogradnja d.o.o. takav se stav ne može primijeniti budući je zakonski zastupnik ovih društava fizička osoba Josip Galinec, dok je osnivač i jedini član tih društava pravna osoba Isto grupa d.d., dakle dioničko društvo. Nezakonit je pravni stav drugostupanjskog suda da postoji presumirana suglasnost društva na sklapanje spornog pravnog posla te da nema mjesta primjeni odredaba Zakona o trgovačkim društvima koje zabranjuju sklapanje ugovora sa samim sobom i izričito propisuju postojanje suglasnosti nadzornog odbora za pravne radnje koje zakonski zastupnik društva poduzima u ime i za račun društva, osobito u slučaju sklapanja ugovora sa samim sobom. Drugostupanjski sud svojim stavom ne može isključiti primjenu kogentnih odredbi Zakona o trgovačkim društvima i postaviti se iznad istih.

Ukazuje se da je sporno rješenje Pž-4257/2025 donijelo drugostupanjsko vijeće koje je odlučivalo o 64% žalbi podnesenih od strane bivšeg zakonskog zastupnika dužnika i s njim povezanih osoba, te po kojima su redovito donesene ukidajuće odluke.

Predmetni ugovor o ustupu ništetan je budući je istoga potpisala ista osoba u svojstvu zakonskog zastupnika i jedne i druge ugovorne strane, te su suglasnosti skupštine oba društva

dane također od iste osobe, tj. jedna osoba sklopila je ugovor za obje ugovorne strane te je sama sebi dala suglasnost za sklapanje takvog ugovora. Društvo Isto upravljanje d.o.o. uz dostavljeni ugovor o ustupu nije priložilo suglasnost nadzornog odbora koja je propisana čl. 268. Zakona o trgovačkim društvima sukladno kojemu nadzorni odbor zastupa društvo prema članovima uprave. Društvo Isto upravljanje d.o.o. dostavilo je neovjerenu suglasnost nadzornog odbora tek nakon očitovanja stečajne upraviteljice od 31. siječnja 2025. g., s time da je uz dostavljenu suglasnost istaknuto neslaganje društva Isto upravljanje d.o.o. sa stavom stečajne upraviteljice u vidu: "Stečajni vjerovnik se ne slaže sa stavom i shvaćanjima stečajnog upravitelja..." a koji se stav odnosi upravo na suglasnost nadzornog odbora. S obzirom da su ove suglasnosti dostavljene tek naknadno, a ne uz prvotni podnesak društva Isto upravljanje d.o.o., te da potpisi članova nadzornog odbora nisu ovjereni po javnom bilježniku to je opravdana sumnja u valjanosti iste suglasnosti, tj. sumnja da je ista sačinjena naknadno kada je na to ukazano društvu Isto upravljanje d.o.o.

Zaključkom naslovnog suda broj St-454/2021-228 od 24. veljače 2025. g., naloženo je društvu Isto upravljanje d.o.o. dostaviti javnobilježnički ovjerene potpise na spornoj suglasnosti nadzornog odbora u roku od 8 dana, no po istom zaključku nije postupljeno već je dostavljena ovjerena preslika isprave koju je na ovjeru dostavio Josip Galinec, tj. osoba koja je potpisala sporni ugovor o ustupu u ime obje ugovorne strane. Dakle, nije dostavljena suglasnost na kojoj su ovjereni potpisi članova nadzornog odbora, već je dostavljena ovjerena preslika neovjerene isprave, koja nema nikakvu dokaznu snagu. Također, dostavljena suglasnost nadzornog odbora ima rukom upisani datum izdavanja, za razliku od drugih dokumenata koje je društvo Isto upravljanje d.o.o. dostavilo koje ima računalom ispisan datum, što izaziva sumnju da je ista suglasnost dana naknadno u ožujku 2025. g.

U Stečajnom postupku se podredno primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku sukladno kojemu sud prema vlastitom uvjerenju ocjenjuje isprave koje se nalaze u spisu. Temeljem navedenog je prvostupanjski sud pravilno utvrdio kada je ocijenio nevjerodostojnom naknadno dostavljenu ovjerenu presliku suglasnosti nadzornog odbora društva Isto grupa d.d.

Također, ista suglasnost dostavljena je nakon otvaranja stečajnog postupka nad društvom Isto Industrogradnja d.o.o. u stečaju koji je otvoren 17. prosinca 2024. g., a suglasnost nadzornog odbora ovjerena je tek 11. ožujka 2025. g. i dostavljena u spis 13. ožujka 2025. g. Da su ove suglasnosti egzistirale na dan na koji je naznačeno da su dane, iste bi bile dostavljene odmah uz podnesak društva Isto upravljanje d.o.o. od 20. siječnja 2025. g., a ne tek po upozorenju stečajne upraviteljice na njihov nedostatak i zaključak suda kojim se traži dostava ovjerenih suglasnosti nadzornog odbora. Stoga je nesporno da su ove suglasnosti sačinjene naknadno u ožujku 2025. g. te da nisu dane u vrijeme sklapanja spornog ugovora o ustupu potraživanja između društava Isto upravljanje d.o.o. i Isto Industrogradnja d.o.o. S time u vezi je predmetni ugovor o ustupu ništetan radi nedostatka suglasnosti nadzornog odbora svakog od društava ugovaratelja na sklapanje istoga.

Jasan stav o ovom pravnom pitanju izražen je i u odluci **VSRH broj Revt 150/2007-2 od 31. siječnja 2007. g.** u kojoj se navodi:

" Zastupnik koji po zakonu zastupa trgovačko društvo ne smije bez posebne ovlasti tog društva nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun. Zato tuženik kao član uprave (i zakonski zastupnik prodavatelja) i član uprave (u svojstvu radnika i kupca) takve ugovore nije smio sklopiti, jer za to nije imao potrebnu posebnu ovlast Društva. *Ugovorne strane postupile su, dakle, suprotno čl. 49. u vezi s čl. 41. st. 1. i 3. ZTD-*

a.

Navedeni propisi su i prema pravnom stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske prisilni (kogentni) propisi. Slijedom toga pravilan je zaključak drugostupanjskog suda da su stranke sklopile ništave ugovore u smislu čl. 103. ZOO-a. Zato je taj sud pravilno primijenio materijalno pravo kad je tužbeni zahtjev prihvatio i utvrdio nabrojene ugovore ništavim...

Propisi čl. 49. u vezi s čl. 41. st. 1. i 3. ZTD-a, koji zabranjuju zakonskom zastupniku trgovačkog društva nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, nisu zabrana manjeg značenja. **Riječ je o strogom propisu (zabrani) koja trgovačko društvo štiti od možebitne zloporabe položaja koje mogu počiniti zakonski zastupnici trgovačkog društva.** Zato se postupanje suprotno tom propisu ne može osnažiti (konvalidirati) naknadnim odobrenjem, jer nije riječ o zabrani postupanja manjeg značenja."

Osim navedenog, sumnjive suglasnosti nadzornog odbora su nišetne i zbog toga što se nadzorni odbor sastoji od samo dva člana, kako je to navedeno u samom tekstu odluke koji glasi: "Nadzorni odbor društva Isto grupa d.d. za usluge, sa sjedištem u Varaždinu, Augusta Senoe 4-6...u sastavu Mark Jacobson, Velika Britanija i Sj. Irska, London, Hampstead, NW3, 29 Langland, OIB: 62261901129, i Stipo Tadić, Štefanje, Štefanje 151, OIB: 3750442532", a minimalni broj članova nadzornog odbora propisan čl. 254. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima je tri člana, stoga nadzorni odbor koji se sastoji od dva člana ne može donositi valjane odluke. Nadzorni odbor koji nije sastavljen u skladu sa zakonom nije podoban za odlučivanje jer su odredbe o broju članova nadzornog odbora kogentne naravi.

Stav o tome izražen je u odluci VTSRH broj **PŽ-3855/04-4 od 6. studenog 2007. g.** u kojoj se navodi:

"sukladno odredbi članka 254. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima, a odredba o broju članova nadzornog odbora je kogentne naravi. Kako je u konkretnom slučaju nadzorni odbor prvotuženika bio sastavljen samo od dva člana i to prvotuziteljice i drugotuženika, nadzorni odbor nije ni bio konstituiran u skladu sa Statutom i zakonom. Stoga, neovisno o tome što je stečajni upravitelj prvotuženika u stečajnom postupku priznao tražbine tužitelja, sud je odbio njihov tužbeni zahtjev."

Dakle, nadzorni odbor koji se sastoji od samo dva člana ne može donositi pravilne odluke, te su odluke takvog nadzornog odbora nišetne sukladno odredbi čl. 267.a. Zakona o trgovačkim društvima. Stoga je i po ovoj osnovi sklopljeni ugovor nišetan.

Na identičan način bivši zakonski zastupnik dužnik nastojao je stupiti u pravni položaj stečajnog vjerovnika društva Industrogradnja programi d.d. u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, broj St-1264/2021, ugovorom o ustupu tražbine od 5. srpnja 2022. g. između Industrogradnja d.d. kao ustupitelja i Industrogradnja programi d.d. kao novog vjerovnika. Pravni stav o nedopuštenosti takvog ustupa i njegovoj nišetnosti pravomoćno je izražen rješenjem VTSRH broj **PŽ-1433/2024-3 od 16. travnja 2024. g.**, u kojemu se navodi:

"Međutim, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da na društvo Industrogradnja Programi d.d. nije prenesena preostala tražbina Industrogradnje d.d. iz razloga jer je ugovor o prijenosu nišetan, neovisno od toga što je žalitelj sukladno odredbi članka 146. stavka 3. Stečajnog zakona dokazivao prijenos tražbine javno ovjеровljenom ispravom – naime, tadašnji zastupnik po zakonu Industrogradnje d.d. je pred javnim bilježnikom Brankom Jakićem priznao da se na Ugovoru od 5. srpnja 2022. sa str. 2684. - 2686. spisa nalazi njegov potpis. Naime, iz navedenog ugovora proizlazi da je u ime prenositelja i u ime preuzimatelja tražbine

ugovor potpisala ista osoba Josip Galinec koji je u vrijeme sklapanja tog ugovora bio zastupnik po zakonu oba društva.

5. Odredbom članka 41. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima je propisano da se na zastupnike po zakonu trgovačkog društva odnosi ograničenje iz članka 49. tog Zakona, dok je odredbom članka 49. tog Zakona određeno da prokurist (zastupnik po zakonu) ne može bez posebne ovlasti trgovačkog društva nastupiti kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba. Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da **zastupnik po zakonu ne smije bez posebne ovlasti društva sklapati, između ostalog, ugovore u ime i za račun drugih osoba.**

...to je ugovor ništetan sukladno odredbi članka 322. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima jer je protivan prisilnom propisu iz članka 41. stavka 3. u vezi članka 49. Zakona o trgovačkim društvima (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj RevT-150/07 od 30. siječnja 2008.)."

Osim navedenog, čl. 267. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima, nadzorni odbor donosi odluke ako najmanje polovina njegovih članova sudjeluje u njegovu radu, ali ne manje od tri. Kako je priložena sporna suglasnost nadzornog odbora donesena od nadzornog odbora koji se sastoji od dva člana, te da su samo ta dva člana sudjelovala u donošenju odluke, to je ista i po ovoj osnovi ništetna također temeljem odredbe čl. 267.a. st. 1. toč. 2. Zakona o trgovačkim društvima.

Čl. 267.a. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima propisuje da na ništetnost odluke nadzornog odbora sud pazi po službenoj dužnosti te se na nju može pozvati svaka zainteresirana osoba.

Temeljem iznesenog pravilno je prvostupanjski sud ranije ocijenio da društvo Isto upravljanje d.o.o. nema svojstvo stečajnog vjerovnika u ovom postupku.

U odnosu na pravo glasa koje je prvostupanjski sud dao vjerovnicima na skupštini 19. rujna 2025. g. a koje VTSRH problematizira u rješenju PŽ-4257/2025 citira se odluka istoga suda broj **PŽ-2802/2023-2 od 13. rujna 2023. g.** u kojoj se navodi:

"6. Iz dokumentacije koja prileži spisu proizlazi da je predlagatelj na ispitnom ročištu osporio veći broj prijavljenih tražbina, pa je njegova tražbina utvrđena a ostale su osporene s time da vjerovnik Republika Hrvatska ima ovršnu ispravu za svoju prijavljenu tražbinu.

...

9. Naime, iako vjerovnici osporenih tražbina čija tražbina se ne temelji na ovršnoj ispravi načelno nemaju pravo glasa, u čl. 106. st. 4. SZ-a je propisano da će im se priznat se pravo glasa ako se na skupštini vjerovnika stečajni upravitelj i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na skupštini rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba."

U ovom stečajnom postupku je identično stanje u smislu da je bivši zakonski zastupnik u ime društava Isto grupa d.d. i Isto Industrogradnja d.o.o., čiji je zakonski zastupnik bio u vrijeme ispitnog ročišta, osporio većinu tražbinu drugih stečajnih vjerovnika isključivo s ciljem onemogućavanja istih u glasanju na skupštini vjerovnika te radi opstruiranja ovog stečajnog postupka i generiranja brojnih parnica radi utvrđivanja tj. osporavanja pojedinih tražbina. Stoga je prvostupanjski sud pravilno donio odluku o pravu glasa kako je to određeno na zapisniku o održanoj skupštini vjerovnika od 19. rujna 2025. g.

U odnosu na sam sadržaj prijedloga za sazivanjem skupštine vjerovnika ističe se da je skupština vjerovnika po prijedlogu vjerovnika Epsilon zeta d.o.o. i dr. održana 19. rujna 2025. g. te prijedlogom od 17. prosinca 2025. g. iznose gotovo istovjetni prijedlozi dnevnog reda, i u suprotnosti je s načelom ekonomičnosti zakazivanje skupština vjerovnika istog ili sličnog sadržaja budući se time omogućava zlouporaba procesnih ovlaštenja podnositelja prijedloga, a ničime se ne doprinosi boljem i efikasnijem vođenju stečajnog postupka.

Na skupštini vjerovnika dana 19. rujna 2025. g. sudjelovao je veliki broj vjerovnika i donesene su sve odluke bitne za daljnji tijek postupka. Na predmetnoj skupštini vjerovnika sudjelovalo je ukupno 22 vjerovnika, te su odluke donesene značajnom većinom glasova od 34.898.634,36 eur koje predstavlja glasove svih nazočnih vjerovnika osim onih koji su bili predstavljeni po bivšem zakonskom zastupniku i članu nadzornog odbora stečajnog dužnika, što govori u prilog tome da su sve odluke donesene u interesu većine vjerovnika jer se stečajni postupak ne vodi u interesu bivše uprave dužnika već u interesu svih drugih vjerovnika čije su tražbine ostale nenamirene uslijed nesavjesnog gospodarenja poslovima dužnika prije otvaranja stečajnog postupka.

U prilogu navedenom citira se rješenje VTSRH broj **PŽ-1860/2023-4 od 10. svibnja 2023. g.** kojim je odbijena žalba podnesena na rješenje o odbijanju prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika s obrazloženjem:

" 5. Prvostupanjski sud obrazlaže da na skupštini vjerovnika sa istim dnevnim redom održanoj 28. studenog 2022. donesena odluka o prodaji imovine dužnika kao cjeline, ali je sud je odbio potvrditi takvu odluku rješenjem poslovni broj St-397/2019-204 od 13. siječnja 2023. **Prvostupanjski sud smatra da vjerovnik Danilo Kovačić, traženjem da se održi skupština na kojoj bi se ponovno raspravljalo o stvari o kojoj je već raspravljeno i odlučeno, zloupotrebljava prava u ovom postupku, a što je sud dužan onemogućiti sukladno odredbi članka 10. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP).** Navodi da je o onome što vjerovnik Danilo Kovačić predlaže već raspravljeno i o tome se prvostupanjski sud detaljno očitovao u rješenju od 13. siječnja 2023. te da je upravo vjerovnik Danilo Kovačić, koji jedini čini skupštinu vjerovnika, donio odluku o prodaji imovine kao cjeline, koja u konačnici nije potvrđena. Stečajni postupak nastavljen je pojedinačnim unovčenjem imovine, sa čime vjerovnik Danilo Kovačić očito nije suglasan, isti predlaže da se ponovno odlučuje o stvari o kojoj je već odlučeno. **Prema stavu prvostupanjskog suda ponovno raspravljanje o istoj stvari predstavljalo bi zloupotrebu prava u ovom postupku, a što je sud dužan spriječiti. Tim više što vjerovnik Danilo Kovačić uopće ne navodi ni zašto predlaže da se ponovno odlučuje o istom pitanju ni kakva bi trebala biti nova odluka o prodaji.**

...

12. Budući da je, u konkretno opisanoj fazi stečajnog postupka, **prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo iz odredbe članka 228. i članka 235. SZ-a, pravilno zaključivši da nisu ispunjeni uvjeti za sazivanje skupštine,** te da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a potvrditi pobijano rješenje."

Podnositelji prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika od 17. prosinca 2025. g. recikliraju ranije iznesene prijedloge dnevnog reda uz drugačiju rečeničnu formulaciju. Utvrđivanje prava glasa nazočnih vjerovnika nije u nadležnosti skupštine vjerovnika, već u nadležnosti suda, stoga ova točka dnevnog reda nije niti osnovana. U odnosu na raspravu o tijeku stečajnog postupka, izdavanje tabularnih izjava i upravljanje parnicama od strane stečajnog vjerovnika,

o istome je već raspravljeno na skupštini 19. rujna 2025. g., a o svemu se redovito izvještava i u tromjesečnim izvješćima, te se o tome očitovala i predsjednica odbora vjerovnika kako na samoj skupštini tako i u podnesku od 1. prosinca 2025. g. U odnosu na uskratu suglasnosti za postupke stečajne upraviteljice u stečajnom postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu broj St-1264/2021 ističe se da odlučivanje o ovom nije u nadležnosti skupštine vjerovnika, već je ovaj prijedlog iznesen isključivo iz razloga nezadovoljstva bivšeg zakonskog zastupnika time što je u ovom postupku intervenirano radi onemogućavanja umanjenja stečajne mase i poduzimanja radnji na štetu kako dužnika tako i svih stečajnih vjerovnika. U odnosu na prijedlog za ukidanje odbora vjerovnika i imenovanje novog stečajnog upravitelja, ponovno se ističe da je o ovome raspravljeno na skupštini 19. rujna 2025. g. te da su svi vjerovnici osim onih predstavljeni po bivšem zakonskom zastupniku i članu nadzornog odbora dužnika podržali rad odbora vjerovnika i stečajne upraviteljice. Uporni prijedlozi za sazivanjem skupštine vjerovnika kao i ukidanjem odbora vjerovnika i razrješenjem stečajne upraviteljice koji se iznose od strane bivšeg zz i člana nadzornog odbora dužnika predstavljaju zlouporabu procesnih ovlaštenja.

Tome u prilog dostavlja se rješenje Županijskog suda u Zadru **GŽ-89/2023-2 od 30. siječnja 2023. g.** kojim je potvrđeno prvostupanjsko rješenje kojim je odbačen kao nedopušten podnesak tužitelja te je isti upozoren da uzastopno podnošenje zahtjeva predstavlja težu zlouporabu procesnih ovlaštenja koja podliježu kažnjavanju u smislu odredbe čl. 10. Zakona o parničnom postupku:

"prvostupanjski sud pravilno utvrdio da se u konkretnom slučaju radi o zlouporabi procesnih ovlaštenja tužitelja usmjerenih na odugovlačenje postupka što ima za posljedicu i povećanje troškova ovog postupka,

...

Nadalje, kada se uzme u obzir okolnost da je zakonski zastupnik tužitelja podnosio zahtjev za ukidanje klauzule pravomoćnosti i ovršnosti, zahtjev za donošenje dopunske drugostupanjske odluke, prijedlog za ponavljanje postupka te konačno zahtjev za obnovu postupka to slijedi da je u tom dijelu pravilno sud upozorio istog na zlouporabu procesnih ovlaštenja pri čemu zakonski zastupnik tužitelja ne apostrofira činjenicu da je o glavnoj stvari pravomoćno odlučeno te da podnosi zahtjeve i prijedloge koji su ili neosnovani ili nepravovremeni ili nedopušteni.

9. Pri tome valja istaći da iz žalbenih navoda tužitelja proizlazi kako ponovno iznosi cjelokupnu kronologiju događaja na način kako ih on doživljava te da se zapravo sve žalbe protiv prethodno navedenih odluka iscrpljuju u toj kronologiji, a ne u pravno relevantnim razlozima."

Dostavlja se i sentenca Županijskog suda u Zagrebu broj **GŽ R-265/18 od 22. ožujka 2018. g.** koja glasi:

"Tužiteljica je odgovorna za zlouporabu prava, pa je pravilno sud prvoga stupnja istu kaznio novčanom kaznom radi zlouporabe procesnih ovlaštenja u situaciji kada tužiteljica uporno podnosi prijedloge za ponavljanje postupaka u čak osam navrata, čak i nakon što je pravomoćno odlučeno o odbacivanju čak četiri prijedloga za ponavljanjem postupaka.

...

tužiteljica i nadalje svojim postupanjem uporno i kontinuirano i nadalje aktivira cjelokupni sudski sustav i suda općemjesne nadležnosti i višeg suda, zahtijevajući bezrazložni angažman i službenika (prijemna pisarnica, upisnici, otpremna pisarnica itd.) i sudaca na tim sudovima, slijedom čega prvostupanjski sud utvrđuje da takvo postupanje tužiteljice nema za cilj ostvarivanje određenog prava tužitelja (jer je o njezinom zahtjevu pravomoćno odlučeno), već predstavlja pokušaj obijesnog parničenja, a što je suprotno odredbi čl. 10. Zakona o

parničnom postupku, pa tužiteljicu kažnjava novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 kn."

Dostavlja se i sentenca Županijskog suda u Osijeku broj **GŽ-4313/14 od 14. siječnja 2025. g.** koja navodi:

" Ovrhovoditelj je traženjem učestalih odgoda na granici da povrijedi načelo savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja. Dužnost je ovrhovoditelja, budući je u njegovu interesu da se ovrha provede, prilikom pokretanja ovršnog postupka ali i tijekom postupka osigurati sve što je potrebno da bi se mogla provesti ovrha na pokretninama, a ne traženjem stalnih odgoda iz razloga nemogućnosti osiguranja čuvanja popisanih stvari, odugovlačiti postupak koji je ili bi trebao biti žurne naravi."

Dostavlja se i sentenca Županijskog suda u Bjelovaru broj **GŽ-767/09-2 od 30. prosinca 2009. g.** koja navodi:

" Zahtjev punomoćnika stranke za izuzeće suca koji je, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, postavljen isključivo s namjerom ometanja i sprečavanja suda u poduzimanju parnične radnje – održavanju ročišta radi saslušanja stranaka, predstavlja zlouporabu procesnih ovlaštenja zbog koje je sud ovlašten izreći novčanu kaznu."

Dostavlja se i rješenje Županijskog suda u Splitu broj **GŽ-671/2021-2 od 7. rujna 2021. g.** u kojemu se navodi:

" 8. Pravilno sud prvog stupnja cijeni kako ponovno podnošenje zahtjeva za izuzeće raspravnog suda u predmetnom slučaju predstavlja zlouporabu procesnih ovlaštenja zbog koje je sud ovlašten izreći novčanu kaznu.

9. Naime, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, te stanju u spisu, radi se o neosnovanom zahtjevu za izuzeće koji je postavljen isključivo s namjerom ometanja i sprečavanja suda u poduzimanju parnične radnje - održavanja ročišta za saslušanje stranaka, a time i radi odugovlačenja postupka."

Dostavlja se i rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj **GŽ R-2715/2021-2 od 14. travnja 2022. g.** u kojemu se navodi:

" 9. S obzirom da je tužitelj treći put podnio zahtjev za izuzeće raspravnog suca Damira Čižmeka, nakon što su prethodna dva zahtjeva odbijena rješenjima predsjednika suda, pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da je zahtjev postavljen isključivo s namjerom ometanja i sprečavanja suda u poduzimanju parnične radnje - održavanja ročišta za glavnu raspravu na koju su pristupili i pozvani svjedoci, a time i odugovlačenja postupka.

10. Stoga je pravilna ocjena suda prvog stupnja da ponovno podnošenje zahtjeva za izuzeće raspravnog suda u predmetnom slučaju predstavlja zlouporabu procesnih ovlaštenja zbog kojeg je sud ovlašten izreći novčanu kaznu, osobito imajući u vidu da bi sukladno odredbama čl. 16. st. 2. Zakona o suzbijanju diskriminacije ("Narodne novine", br. 85/2008 i 112/2012) i čl. 434. st. 4. ZPP-a postupci za zaštitu od diskriminacije u području rada trebali biti okončani pred prvostupanjskim sudom u roku od šest mjeseci od dana podnošenja tužbe."

Dostavlja i rješenje Županijskog suda u Rijeci broj **GŽ-2888/2017-2 od 3. svibnja 2018. g.** kojim se navodi:

" Dakle, imajući u vidu sadržaj navedenog podneska, kojim tuženica kao stranka „nalaže obustavu rada suda“ u predmetnom postupku, i to na uvredljiv način i uz teške optužbe, kao i činjenicu da je isti podnesen neposredno prije održavanja ročišta za glavnu raspravu na kojem su trebali biti izvedeni dokazi, očito je da je svrha takvog podneska bila isključivo onemogućavanje suda u suđenju u predmetnoj pravnoj stvari na način koji nije predviđen

zakonom, tim više što niti punomoćnik tuženice nije bio u mogućnosti na ročištu određeno se izjasniti o pravnoj naravi tog podneska, zbog čega je sud na njegov prijedlog odgodio ročište pa je i prema ocijeni ovog suda tuženica navedenim podneskom zlorabovala procesna ovlaštenja u smislu odredbe čl. 10. st. 1. ZPP-a.

Zaključno dostavlja se stručni članak **Onemogućavanje zlorabovanja procesnih ovlaštenja – budući normativni razvoj, autora Matije Stokića od 20. studenog 2020. g.** u kojemu se navodi:

" Obveza suda i svih sudionika u parničnom postupku je nastojati da se postupak provede bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova, s tim da je obveza suda onemogućiti svaku

zlorabovu prava u postupku (čl. 10., st. 1. ZPP-a). Također, stranke su dužne pred sudom govoriti istinu i savjesno se koristiti pravima koja su im priznata zakonom (čl. 9. ZPP-a). Kroz te se dužnosti ogleda jedno od osnovnih načela parničnog postupka: načelo savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja. Ono daje odgovor na pitanje mogu li se stranke služiti propisanim procesnim pravima i radi ostvarivanja nedopuštenih ciljeva, npr. šikaniranja protivnika, sprječavanja suda u brzom i ekonomičnom provedbi postupka i sl. Ono je, također izvedenica načela savjesnosti i poštenja i načela zabrane zlorabovanja prava koja su općeusvojena pravna načela, a zabrana se zasniva na tezi da sve *ono što je formalno dopušteno ne mora nužno biti u skladu s duhom zakona i općim moralnim shvaćanjima* (Non omne quod licet honestum est.). Dok bi nesavjesno korištenje procesnih ovlaštenja moglo biti rezultat i namjere i nemarnosti, zlorabovanje procesnih ovlaštenja pretpostavlja svijest o protupravnosti i namjeru.

...

Brojni su primjeri zlorabovanja procesnih prava u praksi. Primjerice, svjesno iznošenje neistinitih činjeničnih navoda, neistinito iskazivanje stranke saslušane u svrhu dokazivanja, predlaganje odgode ročišta zbog izmišljenih razloga spriječenosti, obijesno podnošenje zahtjeva za izuzeće sudaca, svjesno predlaganje dokaza koji se neće moći izvesti, dostava sudu velikog broja nevažnih isprava s ciljem da se rad suda uspori i usmjeri na nebitno, namjerna dostava neurednih podnesaka, čime se nepotrebno produžuje postupak zbog pozivanja na ispravak i/ili dopunu temeljem članka 109. ZPP-a, opetovano podnošenje nedopuštenih pravnih lijekova itd."

Upravo potonje navedeno uokviruje postupanje bivšeg zz dužnika u ovom stečajnom postupku, tj. isto predstavlja tešku povredu procesnih ovlaštenja.

Bivši zakonski zastupnik i član nadzornog odbora dužnika kontinuirano opterećuju ovaj stečajni spis nepotrebnim podnescima s brojnim priložima, javnim iznošenjem neistinitih navoda o radu suda, odbora vjerovnika i stečajnog upravitelja, predstavkama na rad uređujućeg suca, zahtjevima za provođenjem inspekcijskog nadzora nad radom uređujućeg suca, zahtjevima za izuzeće, prijetnjama uređujućem sucu i stečajnoj upraviteljici, zastrašivanjem članova odbora vjerovnika, podnošenjem brojnih istovjetnih zahtjeva za sazivanje skupštine vjerovnika, neosnovanim problematiziranjem statusa drugih vjerovnika na skupštinama što uzrokuje višesatno trajanje samih skupština, podnošenjem žalbi na pretpostavljena rješenja o odbijanju prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika, žalbama na rješenja za koja nemaju niti pravni interes za njihovim podnošenjem, podnošenjem brojnih požurnica i drugih podnesaka i zahtjeva koji nemaju nikakvu stvarnu i praktičnu svrhu, već su svrha sami sebi i opstrukciji ovog postupka. Dakle, jasno je da se radi o gruboj zlorabivosti procesnih ovlaštenja te da

poduzimanje spornih radnji nema za cilj olakšavanje i ubrzavanje ovog stečajnog postupka, već upravo suprotno, postupak se nepotrebno usporava i otežava.

Jedno od temeljnih ustavnih prava je pravo svake osobe na dostojanstvo, ugled i čast, koja prava se grubo krše od strane bivšeg zakonskog zastupnika dužnika kao i člana nadzornog odbora, jer njihovo ophođenje s tijelima i sudionicima ovog stečajnog postupka prelazi granice dopuštene slobode izražavanja mišljenja i misli kao i pristupa sudu.

Svrha stečajnog postupka definirana je čl. 2. st. 1. Stečajnog zakona, a to je skupno namirenje vjerovnika stečajnog postupka unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstva vjerovnicima. Svrha stečajnog postupka nije omogućavanje bivšim tijelima dužnika opstruiranje svih ostalih sudionika i tijela stečajnog postupka. Bivši zz dužnika kao niti članovi nadzornog odbora, izuzev gđe. Radmile Zirić, ne vrše svoju obvezu pomaganja stečajnom upravitelju sukladno čl. 180. Stečajnog zakona, već upravo suprotno iznose neistinite navode, optužbe i kritike, javnim putem kleveću članove odbora vjerovnika i stečajnu upraviteljicu, prijete stečajnom sucu i stečajnom upravitelju, te vrše enorman pritisak na pravosudni sustav brojnim podnescima i zahtjevima koji nemaju nikakvu praktičnu svrhu niti se njima pomaže u vođenju ovog stečajnog postupka već se iscrpljuju pravosudni resursi radi obrade brojnih nepotrebnih podnesaka i prateće dokumentacije.

Jednak modus operandi bivšeg zakonskog zastupnika i člana nadzornog odbora dužnika vidljiv je i u stečajnom postupku naslovnog suda St-529/2017 nad društvom Isto d.d. u stečaju, koje je pravni prednik dužnika Industrogradnja d.d. u stečaju, u kojemu se također neistinito proziva stečajnog upravitelja Stanka Makara za nanošenje štete dužnika i za udruživanje s trećim osobama, te se i ondje podnose zahtjevi za sazivanjem skupštine vjerovnika radi razrješenja stečajnog upravitelja koji uredno, savjesno i u skladu sa zakonom obnaša svoju dužnost isključivo iz razloga što stečajni upravitelj kojega je automatski imenovao sud ne podliježe utjecaju bivšeg zakonskog zastupnika dužnika. U navedenom postupku se također podnose brojni podnesci s velikom količinom priloga, konstantno se iznose razne nebitne i neistinite činjenice koje zahtijevaju angažman suda i stečajnog upravitelja bez stvarne namjere ubrzavanja stečajnog postupka i pomaganja u njegovu vođenju, već s upravo suprotnom svrhom.

U odnosu na status ostalih potpisnika prijedloga za sazivanje skupštine vjerovnika ističe se sljedeće.

Na društvom Isto grupa d.d. otvoren je predstečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1598/2025 dana 12. kolovoza 2025. g. te je društvu imenovana povjerenica. Isto društvo nema tražbinu u iznosu od 183.087,41 eur, već u iznosu od 86,418.62 eur, budući je njegova tražbina pravomoćno utvrđena prvostupanjskim rješenjem broj St-454/2021-128 od 29. veljače 2024. g. , koje pod toč. I., vjerovnici II. višeg isplatnog reda, rbr. 32. nije pobijano žalbom od 20. ožujka 2024. g., a vjerovnik nije pokrenuo niti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje osporene tražbine.

Društvo Isto nekretnine d.o.o. ima pravomoćno utvrđenu tražbinu u iznosu od 4,247.13 eur, iz istih razloga kao i društvo Isto grupa d.d., tj. ista tražbina je osporena za iznos od 27,81 eur, što je pravomoćno utvrđeno prvostupanjskim rješenjem broj St-454/2021-128 od 29. veljače 2024. g. , koje pod toč. I., vjerovnici II. višeg isplatnog reda, rbr. 34. nije pobijano žalbom od 20. ožujka 2024. g., a vjerovnik nije pokrenuo niti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje

osporene tražbine.

Društvo Isto usluge d.o.o. ima pravomoćno utvrđenu tražbinu u iznosu od 4,811.99 eur, tj. ista je osporena za iznos od 4,830.54 eur, o čemu je pravomoćno odlučeno prvostupanjskim rješenjem broj St-454/2021-128 od 29. veljače 2024. g. koje pod toč. I., vjerovnici II. višeg isplatnog reda, rbr. 37. nije pobijano žalbom od 20. ožujka 2024. g., a vjerovnik nije pokrenuo niti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti svoje tražbine.

Nad društvom Hotel duga uvala d.o.o. proveden je prethodni postupak pred Trgovačkim sudom u Pazinu broj St-328/2025 po okončanju kojega je doneseno rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka dana 23. prosinca 2025. g., te je stoga bivšem zz dužnika prestalo ovlaštene za zastupanje istoga.

U odnosu na društvo Epsilon zeta d.o.o. kao preuzimatelja tražbine od vjerovnika Centar banka d.d. u stečaju, ističe se da je upitna validnost preuzimanja tražbine od Centar banke d.d. u stečaju s obzirom da se radi o preuzimanju tražbine u ovom stečajnom postupku u iznosu od 1,173,227.10 eur, preuzimanja tražbine u stečajnom postupku St-1264/2021 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, nad dužnikom Industrogradnja projekti d.o.o. u stečaju u iznosu od 1.136.125,71 eur, te potraživanja u stečajnom postupku broj St-529/2017 pred Trgovačkim sudom u Varaždinu nad dužnikom Isto d.d. u stečaju u iznosu od 3.794.676,58 eur, dakle preuzete su tražbine u ukupnom iznosu od 6.104.029,39 eur u 2024. g. Društvo Epsilon zeta d.o.o. osnovano je 27. studenog 2023. g. od osnivača Stipe Tadića koji je ujedno i član nadzornog odbora dužnika. Prema objavljenom financijskom izvještaju za 2023. g. društvo Epsilon zeta d.o.o. dalo je izjavu o neaktivnosti, a u 2024. g. nije ostvarilo nikakve prihode dok je imalo rashode u iznosu od 943,46 eur, te nije imalo niti jednog zaposlenog. Nejasno je kako je društvo koje nije ostvarilo nikakve prihode niti imalo bilo kakvu poslovnu aktivnost od dana osnivanja namirilo tražbinu Centar banke d.d. u stečaju u iznosu od 3.794.676,58 eur. Stoga je opravdano sumnjati da se radi o fiktivnom preuzimanju tražbine, a takav pravni posao prema čl. 285. Zakona o obveznim odnosima nema učinka među ugovornim stranama. Stoga je upitna i procesna legitimacije društva Epsilon zeta d.o.o. Ističe se da ovo društvo nema niti status razlučnog vjerovnika, budući isto nije ishodilo uknjižbu svog prava u zemljišne knjige čemu u prilog se dostavlja zk izvadak za zk.ul. 13234, k.o. Zadar.

U odnosu na preuzimanje tražbine od vjerovnika Mirelle Paole Badovinac, ističu se jednaki razlozi za sumnju u prividnost ugovora kao i u odnosu na vjerovnika Centar banka d.d. u stečaju budući je ugovorom od 24. lipnja 2025. g. preuzeta tražbina od 1.819.481,32 eur, a u samom ugovoru o ustupu tražbine nije određena naknada za ustupljenu tražbinu, stoga se osnovano može sumnjati da bi i ovaj ugovor bio prividno sklopljen samo radi stjecanja prava glasa u ovom stečajnom postupku od strane člana nadzornog odbora dužnika.

Vjerovnici koji predstavljaju radnike prednika dužnika i s njim povezanih društava koji su potpisani po odvjetnicima Melihi Okić Buljanović, Branku Kostiću i Ivanu Vrdoljaku nisu istima dali punomoć za zastupanje u ovom stečajnom postupku na način kako se to navodi u samom podnesku od 17. prosinca 2025. g. Vjerovnik Dajana Đurin je samostalno podnijela prijavu tražbine na iznos od 3,295.58 eur, a ne 6.914,21 eur kako to stoji u podnesku od 17. prosinca 2025. g. Za istog vjerovnika je po istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi podnio prijavu tražbinu i odvjetnik Branko Kostić bez punomoći na iznos od 3.618,63 eur, no prijava tražbine radnice je podnesena ranije te je ista meritorno ispitana i priznata u iznosu od 3.209,63 eur, a prijava podnesena po punomoćniku je osporena kao dvostruka prijava, te se ne može smatrati da bi za

istu vjerovnicu postojala tražbina u visini zbroja obje prijave kada se radi o istoj osnovi. Za vjerovnike Lidiju Deverić, Miroslava Paradžika, Zdravka Jakelića, Ivana Raspudića, Višnju Ričko i Božicu Škalec je podnesena prijava od strane odvjetnika Ivan Vrdoljaka bez priložene punomoći, stoga se ne može smatrati da ih navedeni punomoćnik zastupa te da je legitimiran za poduzimanje radnji u njihovo ime i račun. Vjerovnice Nevenka Pečić, Višnja Ričko i Božica Škalec su doduše naknadno dostavile odobrenje za podnesenu prijavu tražbine ali isto u sebi ne sadrži i punomoć za poduzimanje drugih radnji, tj. za daljnje zastupanje u ovom stečajnom postupku od strane odvjetnika Ivana Vrdoljaka. Vjerovnik Agata Ponjan je samostalno podnijela prijavu tražbine, a ne po punomoćniku Ivanu Vrdoljaku ili Branku Kostiću. Ista je naknadno dostavila odobrenje za predanu prijavu tražbine ali isto u sebi ne sadrži i punomoć za poduzimanje daljnjih radnji od strane odvjetnika Ivana Vrdoljaka. Vjerovnik Sadka Korlat je podnijela također prijavu tražbine u vlastito ime, a ne po punomoćniku. Vjerovnik Ivan Grgurinović je sam podnio prijavu tražbine, a ne po punomoćniku. Vjerovnik Slobodan Mišetić je također podnio sam prijavu tražbine, te nema punomoćnika u ovom postupku. Vjerovnik Štefica Radović je također samostalno podnijela prijavu tražbine, bez punomoćnika. Isto se odnosi i na vjerovnika Javora Lauca. Navedeni vjerovnici nisu dali punomoć ni odvjetniku Branku Kostiću za zastupanje, stoga ne postoji legitimacija navedenih punomoćnika za zastupanje pobrojanih vjerovnika.

Vjerovnik Luka Perica prijavio je tražbinu u iznosu od 2.613,69 eur, a ne 5.227,38 eur kako to stoji u podnesku od 17. prosinca 2025. g. Vjerovnik Martić Antonija koja se navodi u podnesku ne postoji, već samo Marić Antonija.

Zaključno, u odnosu na vjerovnike koji se sastoje od bivših radnika prednika dužnika, uz poštivanje njihova prava na disponiranje svojim ovlaštenjima u ovom postupku, kontradiktorno je njihovo priklanjanje postupanju bivšem zakonskom zastupniku dužnika u ovom kao i u stečajnom postupku St-529/2017 naslovnog suda uzimajući u obzir činjenicu da im se više od deset godina osporava svojstvo radnika, osporavaju im se materijalna prava iz radnog odnosa, statusnim promjenama im se otežava vođenje parničnih postupaka radi ostvarivanja prava iz radnog odnosa, ulaganjem žalbi na procesna rješenja u radnim sporovima se odugovlače isti postupci, da im se u predstečajnim postupcima radi namirenja njihovih materijalnih prava prisilno nametalo namirenje dionicama prednika dužnika, da su im stečajni upravitelji koji su automatski imenovani od strane suda u ovom stečajnom postupku i postupku broj St-529/2017 priznali svojstvo vjerovnika prvog višeg isplatnog reda te su čvrsto zastupali ovaj stav unatoč drugačijem stavu drugostupanjskog suda, da su isti vjerovnici putem punomoćnika tijekom trajanja ovog stečajnog postupka u više navrata iskazivali zadovoljstvo radom odbora vjerovnika i stečajnih upravitelja i protivili se radnjama i navodima bivšeg zakonskog zastupnika dužnika. Stoga se ne može isključiti sumnja da stvarna volja ove skupine vjerovnika za sazivanjem skupštine vjerovnika s predloženim dnevnim redom u oba stečajna postupka niti ne postoji već da su isti primorani supotpisati zahtjeve bivšeg zakonskog zastupnika dužnika jer im je dano obećanje namirenja njihovih materijalnih prava počev netom prije zakazivanja skupštine vjerovnika za 19. rujna 2025. g. s time da je evidentno da radnici do danas nisu namireni već se njihovim tražbinama koristi isključivo radi zlouporabe procesnih ovlaštenja od strane bivšeg zakonskog zastupnika dužnika. U prilog ovome govori i činjenica da radnici supotpisuju neobrazložene prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika, a da bivši zakonski zastupnik dužnika potom u odvojenim podnescima dostavlja vlastita obrazloženja i optužbe na račun tijela stečajnog postupka. Stoga je osnovano sumnjati da na strani ovog dijela vjerovnika postoje mane očitovane volje.

U odnosu na navode o tome da zbog smrti vjerovnika Amira Raufa Faraja, tražbina istoga više ne sudjeluje u ukupnom zbroju tražbina, ističe se da je iz smrtoznice razvidno kako je isti bio oženjen, tj. nije bio udovac, što ukazuje na činjenicu da je iza vjerovnika ostala barem supruga kao nasljednica, ako ne i djeca. S obzirom da je njegovo potraživanje nasljedivo, to nasljednici po provedenom ostavinskom postupku imaju pravo i dalje aktivno sudjelovati u ovom stečajnom postupku na njegovom mjestu. Parnica koja se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu broj P-1218/2021 je u prekidu radi nastupanja smrti tužitelja sukladno čl. 212. st. 1. Zakona o parničnom postupku. Za vrijeme trajanja prekida postupka prestaju teći svi rokovi te se ne mogu poduzimati nikakve radnje u postupku. Dakle, ovaj postupak je i dalje aktivan te se ne može presumirati da bi tražbina vjerovnika Amira Raufa Faraja, tj. njegovih nasljednika bila izuzeta iz zbroja svih tražbina vjerovnika kako to tumače podnositelji podneska od 17. prosinca 2025. g. Na jednak način se legitimiraju i nasljednici pojedinih vjerovnika koje zastupa odvjetnica Meliha Okić Buljanović (Robert i Anđelka Kovač kao nasljednici iza pok. Dragutina Kovača, Marko i Anamarija Gojević kao nasljednici iza pok. Vinka Gojevića, Ivan i Zdravka Jukić kao nasljednici iza pok. Ivice Jukića) radi stupanja u pravni položaj ranijeg vjerovnika, te bi se po logici predlagatelja i njima eventualno trebalo osporiti svojstvo vjerovnika.

Temeljem iznesenog od ukupnog iznosa prijavljenih tražbina vjerovnika 45,606,054.16 eur, sporan je legitimitet podnositelja za iznos kojemu aspirira društvo Isto upravljanje d.o.o. od 4,834,515.83 eur, Hotel duga uvala d.o.o. za iznos od 9,694.52 eur, Epsilon zeta d.o.o. kao preuzimatelj tražbine Centar banke d.d. u stečaju za iznos od 1,173,227.10 eur, Epsilon zeta d.o.o. kao preuzimatelj tražbine Mirele Paole Frlan za iznos od 1,819,481.32 eur, odvjetnika Ivana Vrdoljaka i Branka Kostića za vjerovnike Dajanu Đurin za iznos od 6.914,21 eur, Lidiju Deverić za iznos od 3.800,69 eur, Miroslava Paradžika za iznos od 7,721.24 eur, Zdravka Jakelića za iznos od 9.352,40 eur, Ivana Raspudića za iznos od 9,358.80 eur, Višnju Ričko za iznos od 5.828.06 eur, Božicu Škalec za iznos od 6,547.49 eur, Agatu Ponjan za iznos od 7,078.20 eur, Sadku Korlat 8.045,24 eur, Ivana Grgurinovića za iznos od 10,066.58 eur, Slobodana Mišetića za iznos od 12,067.99 eur, Šteficu Radović za iznos od 6,322.43 eur i Javora Lauca za iznos od 10,777.12 eur, tj. zbroj tražbina upitnog legitimiteta iznosi 7,927,809.11 eur. Tražbine za koje su pogrešno navedeni iznosi u podnesku od 17. prosinca 2025. g. odnose se na vjerovnika Isto grupa d.d. za osporeni dio tražbine od 96,668.79 eur, Isto nekretnine d.o.o. za iznos od 27.81 eur i Isto usluge d.o.o. za iznos od 4,830.54 eur. Od ukupnog iznosa tražbina navedenih u podnesku od 17. prosinca 2025. g. preostaje iznos od 1,789,916.78 eur koji čini 3,92 % svih prijavljenih tražbina u ovom postupku te time ne udovoljava uvjetu iz čl. 104. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona.

Prilog:

- presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt 150/2007-2 od 31. siječnja 2007. g.
- rješenje Županijskog suda u Zadru broj Gž-89/2023-2 od 30. siječnja 2023. g.
- sentenca Županijskog suda u Zagrebu broj Gž R-265/18 od 22. ožujka 2018. g.
- sentenca Županijskog suda u Osijeku broj Gž-4313/14 od 14. siječnja 2025. g.
- sentenca Županijskog suda u Bjelovaru broj Gž-767/09-2 od 30. prosinca 2009. g.
- rješenje Županijskog suda u Splitu broj Gž-671/2021-2 od 7. rujna 2021. g.
- rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj Gž R-2715/2021-2 od 14. travnja 2022. g.
- rješenje Županijskog suda u Rijeci broj Gž-2888/2017-2 od 3. svibnja 2018. g.
- stručni članak Onemogućavanje zlorabice procesnih ovlaštenja – budući normativni razvoj, autora Matije Stokića od 20. studenog 2020. g.

- zapisnik sa skupštine vjerovnika Trgovačkog suda u Varaždinu St-529/2017 od 11. prosinca 2025. g.
- podnesak bivšeg zz dužnika u stečajnom postupku St-529/2017 Trgovačkog suda u Varaždinu od 2. prosinca 2025. g.
- rješenje Trgovačkog suda u Pazinu broj St-328/2025-17 od 23. prosinca 2025. g.
- rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1598/2025 dana 12. kolovoza 2025. g.
- izvadak iz sudskog registra na ime Epsilon zeta d.o.o.
- ispis podatak iz RGFI za 2023. i 2024. godinu za društvo Epsilon zeta d.o.o.
- sažetak poslovanja društva Epsilon zeta d.o.o.
- povijesni izvadak iz sudskog registra za zk.ul. 13234, k.o. Zadar, 139. suvlasnički dio
- ispis iz e-predmeta za spis Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1218/2021

U Osijeku, 5. siječnja 2026. g.

Ivana Kalkan, stečajna upraviteljica